

פרספקטיבה VI

רק לעתים רחוקות, אם בכלל, אנחנו לכודים במציאות שאיננו יכולים לשנות

איך מגיעים להארה?

מתחת לחלק הראשון ישנו המצב הנוכחי של העולם. האנושות כרגע מגיבה מתוך שינה עמוקה של אינדוקטרינציה. אפילו אילו אמרתם "התעוררו", לא היה קורה הרבה. מסקנות מהעבר ופחדים ישנים משפיעים על קבלת ההחלטות, כמעט כל אחד מתפקד על סמך תשובות של מישהו אחר. אנשים חיים במה שהיה. הם קולטים דברים במידה שמאפשרת להם לחזק את מסקנותיהם שלהם.

במצב הנוכחי של העולם, יחסים, במודע או שלא במודע, הם מניפולטיביים. הם נשלטים על ידי כבוד והשפלה. מה שאנשים אומרים אחד לשני יוצר תגובה. אם התגובה מענגת. "הו, אני מאוהב". אם התגובה מכאיבה – "אני שונא אותך". המניפולציה שקופה. היא פועלת מתוך מסקנות ואמונות ישנות. התודעה האנושית הנוכחית היא כמו גליל סרט צילום שנחשף. שוב אין הוא מצלם את העולם מרגע לרגע, אלא נושא איתו תמונות ישנות של איך העולם היה פעם. בני אדם נאבקים בפחדים ושדים של סביהם – שדים שרק הם מסוגלים לראות. זה המצב הכללי של העולם אליו אנחנו מביאים אווטר.

חלקי קורס האוטר מדמים התפתחות מסוימות או תובנות מסיימות שאדם יגיע אליהן תוך כדי תהליך ההתעוררות משנת האינדוקטרינציה. לפעמים האדם עובר בין חלקי האוטר מהר יותר מכפי שהם

22- בינואר 1996, הרצה הארי פלאמר בקורס האשפים על "מבנה נתיב האוטר" לאור בקשות רבות שקיבלנו להפיץ הרצאה זו, אנחנו מעבירים את תקצירה הערוך במיוחד עבור פרספקטיבה.. להנאתכם.

גאוטמה בודהה חי ביער, אחר כך עבר לעיר וחי בה זמן מה. אחר כך עבר להרים וחי בהרים זמן מה. ואחר כך עבר לגור לצד הנהר וחי לצד הנהר לזמן מה. ולבסוף, מתחת לעץ פיקוס בנגלי, הוא הגיע להארה.

אז כנראה שהדרך פשוטה. קודם כל אתם צריכים לגור ביער, אחר כך לעבור לעיר, אחר כך להרים לתקופת מה ואחר כך לגור על יד נהר. ואז חפשו פיקוס בנגלי.

לא? אם כך המסקנה המתבקשת היא שהעניין הוא לא איפה בודהה גר, אלה שהיו נסיבות מסוימות שצצו בחייו ושיצרו את חוויית ההארה.

אותו הדבר נכון לגבי חומר האוטר. הוא נועד לפעול בהקבלה להתפתחויות או תובנות מסוימות שיש לאנשים בחייהם. החלק הראשון, השני והשלישי נקראים קורס האוטר. חלק IV נקרא קורס המאסטרים, חלק V נקרא קורס המקצוענים וחלק VI הוא קורס האשפים. חלק VII הוא קורס הטריינרים של סטארס אדג'.

נפרשים. לפעמים תראו מישהו שעושה את החלק השלישי של הקורס אבל רק אז הוא מגלה את התובנות של החלק הראשון. זה בסדר גמור. תהליך ההיפתחות התחיל, וזה מה שחשוב. פעמים רבות, משום שאנשים מגיעים לאוטר אחרי שעסקו בעבודה רוחנית כבר קודם, יהיו להם התובנות והשינויים שהייתם מצפים מקורס האשפים כבר בהתחדשות. שוב, גם זה בסדר גמור, משום שמה שחשוב הוא מה שהאדם מגלה, ולא שם או מספר החלק שהוא לומד. בואו נעבור על החלקים אחד אחד ונתאר את התפתחות התהליך המקביל לכל חלק.

אני מאמין שתתעניינו לגלות שהתובנות והשינויים אינם בקו רציף או בסדרת צעדים לעבר הארה רוחנית. למעשה הם משרטטים נתיב של התנסויות הכרחיות החודרות עמוק אל תוך העצמי של האגו בעולם הפיזי וחזרה כדי להגיע לחוויה של הארה. התקדמות אינה מתבטאת תמיד דווקא בכך שאתם מתקדמים בכיוון של להיות רוחניים יותר. לא תמיד זה כיוון הנתיב. לפעמים דווקא להיות פחות רוחני הוא כיוון של התקדמות. דתות נוטות להתקבץ בנקודות הרוחניות הגבוהות בנתיב. ועד שהאדם אינו חוטא ומנודה, הוא אינו יכול להתקדם. הצעד האחרון לפני הפיכתו למלאך הוא לחטוא חטא בלתי נסלח. זה יוצר חמלה ואמפתיה לחטאים של חבריך. איך יכול מישהו שתמיד עושה רק טוב להבין את אי הצלחתו של מישהו אחר לעשות טוב? לא לעשות טוב יכול להראות מאוד משונה למישהו שתמיד עושה רק טוב.

שיעורי מלים ניתן להציג כנתיב ישיר להארה, אבל לא שיעורים חווייתיים. החיים תועים. הם עוצרים כדי לחקור משהו והם נופלים ואז קמים ומברישים את בגדיהם.

העובדה שהאוטר מבין זאת היא אחת מנקדות החוזק שלו. החלק הראשון של קורס האוטר נקרא התחדשות. (ובאנגלית resurfacing). זה מתייחס לפעולה של שחרור עצמכם מיצירות ישנות וחזרה למודעות. חלק זה יכול להיקרא גם קורס לגילוי עצמי. הוויה שאיבדה את עצמה בסרט של החיים שכחה שהיא בסרט. אנשים חולמים ואז שוכחים שהם ישנים. התחדשות מזכירה לאנשים את ההבדל בין העצמי ובין החוויות שהעצמי עובר.

בהמשך הדרך, יתכן שנעבוד כדי להתאחד עם החוויה. אבל ברמה זו של ההתעוררות, הכיוון הוא להכיר בכך שיש הבדל בין מי שתופש ומה שנתפש. יש הבדל בין עצמכם ובין התפקיד שאתם מגלמים. יש הבדל בין פעולה ובין תגובה. יש הבדל.

ההיפתחות הבסיסית המתרחשת בהתחדשות, ההכרה אליה חותר קורס ההתחדשות להביא את האדם, תוך תנועות חריש קדימה ואחורה, היא "אני הנני". זה לא מעין "אה, בטח, אני הנני". זהו מין "הו, אלוהים, אני הנני, אני באמת הנני". זה "אני הנני" שמגלה את האחריות. זוהי תובנה כל כך מלאת עוצמה עד שאילו הייתם מביאים אדם להתנסות זו בלבד, לא שרק יוסיף את זה למנטרה שלו, אלא שבאמת יחוה "אני הנני" – הצלחתם לשבור את אחיזתה של שנת האינדוקטרינציה. עוררתם אחריות אישית במקום תגובה רובוטית כלשהי, המנסה להתאים לסמכות כלשהי. האדם יכול עכשיו להתבונן ואחר כך לפעול. כאשר מישהו מדבר על אוטר כעל קורס של גילוי עצמי, הוא מדבר על רמה זו של היפתחות.

חלק II של האוטר הוא קורס להעצמה עצמית. הדרישה המוקדמת היחידה לחלק II היא למצוא עצמי שאפשר יהיה להעצימו. כל הסבל נובע מתהליכים מנטליים, במיוחד מאמונות ושיפוטים. אין זה מפתיע שפילוסופיות ודתות מסוימות התייחסו לחיים כאל תהליך של סבל. לא היתה להם שום טכנולוגיה לטפל בתהליכים המנטליים. הדבר הטוב ביותר שיכלו לעשות הוא להשקיט את הדעת – מדיטציה. כאשר ההכרה שקטה, הסבל נפסק, אבל הן לא ניסו להשקיט הכרה של אדם בן המאה העשרים. הכרה של המאה העשרים עברה לפחות עשור שנים של אילוף באיך להיות חרד. היא צפתה ב-75,000 פרסומות. היא צפתה ב-25,000 שעות של דרמה, מה שהותיר בה צלקות רגשיות (אמא של במבי לא חזרה הביתה). אני חושב שאילו לבודהה היתה הכרה בת המאה העשרים, אולי גם הוא היה אומר "החיים הם באמת סבל עמוק".

חלק II הוא גישה מודרנית להחזרת השליטה על ההכרה. זהו הישג כל כך יוצא דופן, עד שאנשים רבים לא מאמינים שזה אפשרי. אבל זה אפשרי, וזה חלק מההתפתחות שמתרחשת בחלק II של הקורס.

אחרי שארגנתם את הווייתכם הקיימת, השלב הבא הוא "מה אני יכול ליצור"? אחד הסודות של תרגילי היצירה הוא שהם משקיטים את ההכרה. כאשר אתם מחפשים ספקות, אתם לומדים למקד את תשומת ליבכם בשקט שמקיף את היצירה. כל דבר שממקדים בו תשומת לב – גדל. מקדו את תשומת ליבכם בשקט, והשקט יגדל. כאשר אתם עושים את תרגילי היצירה נכון, אתם חווים שקט. השקט יכול להיות זמני, משום שעדיין לא הגעתם לנקודה בדרך בה אתם

מוכנים לחיות בשקט. אתם יותר עסוקים בלהשיג משהו, או בלהיפטר משהו.

בחלק II, אם כן, השביל מתחיל להסתמן. הוא מתפתל אל תוך העולם החומרי. התפתחות האגו נבנית אל תוך החלק האחרון של תרגילי היצירה כדי להכין אתכם להתפתחות הבאה של החיים. אחרי התובנה "אני הנני", התובנה הבאה בנתיב היא "ואני מה זה מדהים". חלק II מסלק את המגבלות ומפגיש אתכם עם יצירת מציאות מודעת שאתם מעדיפים. זהו העונג העילאי של האגו, ליצור בדיוק מה שאתם רוצים.

אז למה אנחנו מעודדים את התפתחות האגו כאשר אנחנו יודעים שהאגו הוא מקור לקשיים כה רבים בעולם? משום שזהו שיעור היקום הבא שההוויה המתפתחת צריכה לחוות. האגו הוא התחום שצריך לבחון. לפעמים דווקא המאמץ האנוכי של הגדלות העצמית הוא שמפיק את הפנינים הטכנולוגיות והתרבותיות הגדולות ביותר שלנו. האגו הוא טקס התבגרות.

אם האגו לא מצליח לפרוח, אין עוד צמיחה רוחנית. כדי להמשיך בהתעוררות, אתם חייבים להגיע לאיזון. אם חוויתם חוסר שמחה, אתם צריכים ליצור שמחה. אם חוויתם כישלון, אתם חייבים לחוות הצלחה. אם חוויתם תחושת כניעה, אתם חייבים לאזן זאת בתחושת שליטה. חיים על פי העבר חייבים להתאזן באמצעות מטרות לעתיד. רשימת המקור ורשימת יצירת המציאות מאפשרות דרך אתית באמצעותה אתם יכולים להשיג איזון זה. אנשים רבים מסיימים את חומר חלק II של הקורס לפני שרכשו איזון בחייהם. יש אפילו כאלה שמסיימים את קורס האשפים לפני שהגיעו

של אמון ומחויבות שהופכת את חייו של הפרט לחיים מלאי כונה והרפתקה.

נוצרים חיים מודעים ומאמץ לחיות חיים נכונים. אחת התובנות של חלק IV היא תזכורת מתמדת לכך שהחיים הם בני חלוף ונועדו להיות חוויה מרחיבת דעת. המאסטר המתעורר בדרגה זו רואה כל דבר כבסדר, כולל מאמציו לשפר את העולם. זהו עצמי מודע ובלתי נאחז, שאינו מגיב לעולם, אלא בוחר ליצור בעולם. אם להשתמש במונחים בודהיסטים, זהו הבודהיסטווה – הוויה שמסיעת להתפתחות החיים.

בחלק IV, ישנו קורס נוסף הנקרא קורס המקצוענים. הוא מלמד נוכחות ויצירה מכוונת של זהות. הוא מחסן את ההוויה בפני הבלי העולם ומשפר את הכישורים. ניתן לכנות את קורס המקצוענים קורס מנהיגות.

ואז, מגיע קורס האשפים...

לאיזון הזה. אבל העניין הוא שאחרי חלק II הם תמיד מתפתחים לקראת איזון. מתפתחים לקראת, משום שהם מבינים את העניין של לחיות מתוך בחירה. ההעצמה העצמית מאפשרת לכם להחזיר את האיזון לחייכם. ההארה מופיעה באופן טבעי כאשר מגיעים לאיזון. אם תרצו, אתם יכולים לחשוב על חלק II כטכנולוגיה המאפשרת לכם להשיג איזון קרמטי עם היקום. חלק II הוא קורס ההארה. הוא מעביר אתכם למרחב שמגדיר את העצמי. באמצעות ביטול גרורות של אמונות מהעבר, אתם חוזרים להווה. אמונות ומציאות ניתנות לעיצוב מחדש מנקודת המבט של ההווה. האדם פועל מתוך בחירה. בחלק III מתעוררת מודעות אינסופית שהיא מעבר לעצמי המודע, המוגדר.

חלק IV הוא קורס המאסטרים. זהו מבט על העולם מנקודת מבט רחבה יותר מאשר העצמי האינדיבידואלי שלכם. לעצמי המחשב את היתרון שלכם נוסף עצמי רוחני, המחשב עכשיו את היתרונות של התרבות האנושית כולה.

בשלב זה מתעוררים חמלה וכבוד לאחר. נוצר החיבוק של רשת עולמית המתפתחת לעבר תרבות פלנטרית נאורה. יש התעוררות